

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om social pension.

(Fremsat 7/2 84).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om ændring af forskellige sociale love. (Ændringer som følge af nye regler om social pension).

(Fremsat 7/2 84).

Lovforslagene sattes til forhandling.

*Forhandling***Torben Lund (S):**

De to lovforslag, vi her skal behandle, blev førstebehandlet i sidste samling, nærmere bestemt den 16. november. Jeg skal derfor i vidt omfang henvise til, hvad socialdemokratiets ordfører, hr. Albertsen, sagde ved denne lejlighed, og blot fremhæve nogle enkelte områder.

Vi er selvfølgelig enige i den hensigt, der er med lovforslagene, nemlig at skabe en forenkling af pensionssystemet, og jeg tror også, at de forslag, socialministeren har fremsat, vil bidrage til at give sådan en forenkling.

I november drejede debatten sig primært om den lige behandling af psykiatiske og somatiske patienter, som er indlagt på sygehus eller en institution under sygehusevæsenet. Det blev dengang draget i tvivl, om der nu også var en reel ligebehandling af de to grupper af patienter i lovforslaget. Jeg kan forstå, at man ikke har ændret lovforslaget på det punkt, og derfor må vi jo fortsætte i udvalget med at få afklaret, om nu også lovforslaget lever op til den hensigt, som jeg egentlig går ud fra alle er enige om, nemlig at der skal være en ligestilling.

Der er også et andet punkt, man ikke har ændret lovforslaget på, og det er med hensyn til fordelingen af rådighedsbeløbene til de personlige tillæg. Det er vi egentlig ikke videre tilfredse med. Jeg tror, der er flertal her i folketinget for, at man får ændret på fordelingen af rådighedsbeløbene, sådan at det ikke længere bliver antallet af pensionister i kommunerne, der er afgørende, men antallet af enlige pensionister, der modtager fuldt pensionstillæg i kommunerne, som er afgørende for, hvilke beløb den enkelte kommune får.

På samme måde vil vi også gerne have inddraget i udvalgsbehandlingen, at vi i højere grad får retsbestemte ydelser ved de personlige tillæg.

I den seneste tid har der været en ret heftig debat om den førtidspensionsreform, som trådte i kraft 1. januar i år. Desværre har det vist sig, at en del af den kritik, der har været af førtidspensionsreformen, også har været berettiget. Det var en klar forudsætning, da vi lavede førtidspensionsreformen, at ingen af de hidtidige pensionister skulle stilles ringere, end de var efter de dagældende regler.

Ikke desto mindre har det vist sig, at der i hvert fald er sket forringelser på to områder. Dels er der en gruppe af invalidepensionister på laveste sats, der har lidt indkomst ved siden af invalidepensionen, som får bortreguleret en større del af pensionen i dag end efter de gamle regler, dels er der nogle pensionister, som også er tjenestemandspensionister, der får en nedgang i den disponible indkomst på grund af et forhøjet samordningsfradrag.

De problemer skulle der nu være taget højde for i det lovforslag, der er fremsat, med en ny overgangsbestemmelse, hvor man indfører et afløsningsbeløb, som er uafhængigt af indkomsten. Dermed skulle der netto blive tilbage det samme beløb til disse grupper, som der var efter de gamle regler.

Vi må nu se på denne nye bestemmelse, og vi må se på de øvrige overgangsbestemmelser under udvalgsbehandlingen for at se, om det er lykkedes denne gang at få skabt et forslag, der ikke giver pensionister, der fik pension forud for 1. januar i år, en ringere status, end de havde efter de dagældende regler.

Jeg synes egentlig, det er meget ærgerligt, at der er kommet denne mistanke til førtids-